

မြင်မဟုတ်ရားမြောက်များ

ရွှေကြွတ်ဥတစ်လုံးထား

(ဂန္ထဝင်)

‘ကဲ ... ဦးဗတိုး၊ ဘယ်လောက်ပေးမယ်ဆိုတာပဲပြော’

ဟု မေး၍ ဝင်ထိုင်လိုက်သော အောင်ခင်ကိုကြည့်၍ ဗတိုးသည် ‘ငါက ဘာပေးရမှာလဲ’ ဟု ပြန်မေးလိုက်၏။

‘ရွှေ ... ရွှေ’

‘ဟာကွာ၊ မင်းစကားက အရင်းမရှိ အဖျားမရှိနဲ့ ဘာပြောနေတာလဲ’

‘ဦးဗတိုးပဲ ပြောခဲ့တာလေဗျာ’

‘ငါ ဘာပြောခဲ့လို့လဲ’

‘မေ့နေပြီလား’

‘ဟဲ့ကောင်ရ၊ ရှင်းရှင်းပြောစမ်းပါ အောင်ခင်ရာ’

‘ရော့ ဖတ်ကြည့်လိုက်’ ဟု ဆို၍ ဝါကြန့်ကြန့်နွမ်းဖတ်ဖတ် စာရွက်လေးကို ထုတ်ပေးလိုက် သောကြောင့် ဖတ်ကြည့်လိုက်၏။

နေ့ကိုကြာပေါက် ညမှ ဖောက် မြင်ဗာဟု ဘုရားမြှောက်ဖျား ရွှေကြက်ဥတစ်လုံးထားဟု ရေးထားသည့်စာကို တွေ့ရ၏။

‘တယ်ဟုတ်ပါလားကွ။ အောင်ခင် ... ဒီစာကို မင်း ဘယ်က ရတာလဲ’

‘ဦးဗတိုး လိုချင်တာရရင် ကျွန်တော်လိုချင်တာလည်း ပေး’

‘ပေးမှာ ပေါ့ကွာ’

‘တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ပြည်ဘက်ကမ်းမှာ ထွန်းမြင့်နဲ့ တွေ့လို့ ရခဲ့တာ
ဗျ’

‘ဟုတ်လား၊ အဲဒီထွန်းမြင့်ကို တွေ့လို့ ရမလား’

‘ဘာလုပ်မလို့ လဲ’

‘မေးစရာလေးတွေ မေးကြည့်ချင်လို့ ပေါ့ကွာ’

‘သူ ရွာပြန်သွားပြီ။ သူ့ဆီကို ရောက်အောင်သွားဖို့ ပဲလိုတယ်’

‘သူက ဘယ်မှာ နေတာလဲ’

‘ဆင်မီးဆွဲအနောက်မြောက်ဘက်က ရွာသစ်ကုန်းမှာ နေတာ’

‘ဟာကွာ ... အဝေးကြီးပါလား။ သွားသင့်ရင်တော့ သွားရမှာ ပဲ။ ဒါ
ပေမဲ့ ဒီလိုကိစ္စမျိုးမှာ အံ့မောင် မပါလို့ မဖြစ်ဘူးကွ။ သူနဲ့ ငါသာ အစီးကို
က်တာ။ သူ့ကို ခေါ်ရမယ်’

‘ခေါ်လိုက်ပေါ့ဗျာ’

‘သူက ဆင်တဲတောင်ကုတ်လမ်း ညောင်ခြေထောက်ကို သွားနေတာ
ဆိုတော့ သုံး လေးရက် တော့ စောင့်ရလိမ့်မယ်’

‘ဦးအံ့မောင် ပါမှ ဖြစ်မယ်ဆိုတော့လည်း စောင့်လိုက်ပေါ့’

ဗတိုးနှင့် အံ့မောင်တို့ သည် ပြည်အနောက်ဘက်ကမ်း ထုံးဘိုစီရင်စု
ကျားအိုရွာလေးတွင် အတူနေထိုင်သူများ ဖြစ်ပြီး သိုက်စာများကို ရှာဖွေ
နေသူများ ဖြစ်ကြ၏။

သွားကြမည်ဆိုလျှင် ကျားအိုမှ ထုံးဘိုသို့ အရင်သွားရမည်ဖြစ်ပြီး ပြ
ည်ဘက်ကမ်းသို့ ကူးရမည်ဖြစ်ရာ ထိုခေတ် ထိုအခါက ကူးတို့ လှေများ
မရှိသေးသည့် အချိန်အခါဖြစ်၍ ကိုယ့်လှေ ကိုယ်ဖြင့်သာ ကူးရမည်ဖြစ်

သည် ။ ပြည်သို့ရောက်လျှင် လှည်းကြုံဖြင့် ဆင်းမီးဆွဲအနောက်မြောက်
ကို တကူးတကန့် သွားကြရဦးမည်။

မြင်ဗာဟု ဘုရားသည် ရွာသစ်ကုန်းကျေးရွာတောင်ဘက် ဒေသခံအ
ခေါ် ပြည်တောင်တန်း၏ အစွန်အဖျား အင်တိုင်းတော (အင်ပင်များ
ထူပြောရာ) အရပ်၌ ရှိလေသည် ။

မြင်ဗာဟု စေတီသည် မည်သည့်အချိန်ကာလက တည်ထားခဲ့သည်
ကို ဂဃနဏမပြောနိုင် သော်လည်း ရှေးဘုရားဟု ပြောနိုင်သည် ။

ဘုရား၏ ပရဝုဏ်ကို မြေအုတ်ချပ်ငုတ်တိုများ ဖြင့် စည်းရိုးပြုပြီး အ
ရှေ့ဘက်တွင် မနုဿီဟရုပ်၊ အနောက်ဘက်တွင် ဘီလူးရုပ်၊ တောင်ဘ
က်တွင် ခြင်္သေ့ရုပ်နှင့် မြောက်ဘက်တွင် မျောက်ရုပ်ကိုထုလုပ်၍
တံတိုင်းကာရံထား၏။

ရွာသစ်ကုန်းမှ ထွန်းမြင့်သည် ထိုဘုရားအနီးတစ်ဝိုက်ရှိ ပိန်းပေါင်း
ခတ်နေသော ချုံနွယ်များ ၊ ကိုင်းပင်များ နှင့် အင်တိုင်းတောကို ခုတ်ထွင်
ရှင်းလင်းပြီး တောင်ယာအလုပ်ဖြင့် အသက်မွေးဝမ်း
ကျောင်းပြုနေသူဖြစ်သည် ။

ထိုနယ်မြေသည် မြေကြမ်းသည် ၊ မြွေပေါသည် ။ ကင်းများ ထူပြော
သည် ။ ဥစ္စာစောင့်များ လည်း ရှိသည် ဟု ပြောဆိုနေကြသော်လည်း ထွ
န်းမြင့်သည် ဘုရားကို ခွင့်ပန်လျှောက်ထား၍ ပျက်စီး ယိုယွင်းနေသည်
များကို ပြုပြင်ခြင်း၊ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ဘုရား၏ ဝေယျာဝစ္စကိစ္စများ ဆော
င်ရွက်လျက် အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် နေခဲ့ခြင်းကြောင့် မည်သည့်ဘေးအန္တရာယ်မှ
မကျရောက်ဘဲ ရှိခဲ့လေ၏။
